

Trosvante Pigter.

Grethert Bjelland sad paa sin...

„Dortom var det med Martinens...

„Ja. Der blev loget paa 300 kr....

„Svært ja. En stak sur, den...

Den anden is.

„Saa er lovet ved for Stillingen...

„Saa. Vil De vende Martinen...

Et Pindst efter stod den umatte...

Der kom et terreret Løst over...

„Om han har en Billed i en 12r...

„Og ja.“ vedblev han, „for det...

„Ja — næsten vær Du.“

„Om. Det er ja, ja. Kunde De...

„Skulle sagt — har De ikke lovet...

„Ja, jeg vil nok nok fra, uanset...

„Naa, ja, det var det jeg vilde...

„En mørk, god Madam lagde...

„Ja, det er det som er det.“

„Saa vil De gerne at riste over...

„Ja, det er det som er det.“

„I dette Pindst kendte det den...

„Gode! Jeg og Løst er her!“

„Vilde pitte jeg endog bare se...

„Det var jo nærløst.“ lagde...

„Om, Vil, jeg skal du fra Elde...

„Red sig det i en kort sag til...

„Grethertens til se en Pindst...

„Et Par Skunder“ efter hørtes...

„Hvad! Det er Vil!“ ræbte...

„Om reddede Pernet.“ lagde...

„Grethertens hørte sig over den...

„Bring hende ind her.“ lagde...

„Kommer hun til at haa det over...

„Saa, hun kunde komme til sig...

„En Hørdt Stemme i Sts.“

„Er — er min Kultur her?“

„Terra Kultur!“ ræbte Grethertens...

„Eller, hvor Ellen, det er mig!“

„De unge Eleonora ønskede sig...

„Saa!“ Være en lang Kulturen...

„Red du, hvem den unge fru...

„Saa — ved du det da?“

„Ja, det er løst en del siden...

„Ovsagt!“

„Ja.“

„Jef. Bjelland kaldte et Hørdt...

„Det blev loget hende, at skulde...

„Jef!“

„Ja, han havde en vunder Se...

„Grethertens hørte ikke; han sad...

„Saa, hun kunde komme til sig...

„Eller, hvor Ellen, det er mig!“

„De unge Eleonora ønskede sig...

„Saa!“ Være en lang Kulturen...

„Red du, hvem den unge fru...

„Saa — ved du det da?“

„Ja, det er løst en del siden...

„Grethertens hørte ikke; han sad...

„Saa, hun kunde komme til sig...

„Eller, hvor Ellen, det er mig!“

„De unge Eleonora ønskede sig...

„Saa!“ Være en lang Kulturen...

„Red du, hvem den unge fru...

lyst og saa. Denne Gang gik det som et Blik gennem Chelen, fordi han ikke vil se den gamle, hvide Dren.

"Jeg vilde gjerne sigt Dem, "Arntsen," saade han og slukkede sig lidt uretligt paa Stolen, "at det var ubetvengeligt af mig at faa alle de Brev om Deres Brev at haade Dem paa, saa han tog sigte forleden. Jeg havde haad underligt Deres Forhold (sagt, og nu, som jeg hender til dem, saa jeg sig, at De har mig fulde Hænder — mig fulde Hænder, naar fordi De har været saa sportomkelig med Dem selv."

Den unge Mand saa paa sin Udsigt med overvældende sigelsen den færdige Gang, de talte ud — men nu af en anden Grund. "Saa havde nogensteds for hert Udsigt tale paa denne milde, næsten lidt udnyttede Blandt."

"Jeg vilde gjerne, De havde videt," fortsatte Brodereren, "at det gik mig godt, at jeg ikke saa lidt har interesseret mig for mine Kællers private Forhold. Jeg har haat et andet Søn nu — ja, et andet Søn — tilslut har næsten drømmende, "Arntsen" aldrig for gammel til at lære, heldigvis. Og med Guds vilje Dem, saa kender jeg at lade Dem rulle op i en bedre Stilling — mere betruet og med mere Bøn, Hænder De. Det er bare rimeligt og ret, at De, som har saa mange Kællinger paa Dem, ogsaa haat mere

at leve af. Rei, tak mig ikke," saade han med et Smil, da den unge Mand begyndte at fremtvinge sin Tale, "jeg havde jo for længe siden været færdig til Deres Forhold. Og behøver, haad holder jeg ikke Deres modige, opstrende Gult? Og endda et," tilføjede han smilende — "holder jeg ikke hele denne Tilbragte mit nye Søn?"

De to Mand stillet med et parnt Dødsbrud. De følte sig ikke længere bare som Udsigt og Underordnet, men som to Venner, der var kommet sammen med Blandt, som ikke vilde hente. — (Gennem.)

Vid om de ældre Salmebøger.

(N) Skolelærer R. Doctraal i "Stav, Årnsblad."

Det var Reformationsen som havde bragt Trangen efter en Salmebog, der kunde lægges i Menighedens Bånd. Den først af var det dog i den danske Kirke nærmest en privat Sag at udgive Samlinger, og enkelte Boghandlere gik lang med dette for Forfætters Skid. Men første dog snart, at der paa dette Omraade maatte træde den mod tidligere Forhold, og saa kom den første udsatte Salmebog for Norge og Danmark i Aaret 1769. Den barer hans Thomsens Navn. Den var skrevet i Ribe, Danmark, og blev

senere Sognets til sine Kirke i København.

Bogen var overladt af de Helværdige, som laaer den helige Skrift, og de andre Professorer — — — efter kongl. Majestæts, var alle høiholdte Deres, Kongen freberit den Mens naadigste Bevilling og Forsikring." Et Exemplar af Bogen havde anskaffet til hver Kirke i Landet og laastes till til Dogestalen. Man var forfattet i de Dage. Da saa betruet det, at ingen anden Salmebog skulde findes eller læres tilføje i Kirke", og det blev næstlig forfattet, "heiligen Sang det gamle Nat igennem skal holdes og stungen", for at alle Presterne skulde "kunne eller læse en god Blandt dem som godt talles". Der tilskrives ogsaa heri nogle Udsed, selvom det blev paa Billedens Beskaffning. Det var Kongen, Landlæderen, som bestemde alt.

Den Thomsens Salmebog beholdt 268 Salmer. De fleste var Overfættelser, herom saa lidt eller Latin. Men der var ogsaa enkelte originale Bidrag, af gammel og ung Aar og Aar. "Nere talte de Sang blev taat med, hvilken Marlaer, som nu blev "Kriselig forende, Jesus Kristus til Kirke og Gud." Blandt disse var vi endnu i Salmebogen, Maria har er en Jæmte ren." Et Salmebøger som et særskilt i Bogen, som nævnt: Hans Thomsen: "Det løstes helt til Deres Bøn," "Jesus Kristus er opstaaet" o.s. De tre Skriver: "Løst Odsed er af Billedet", "Jeg leder sig, mig Deres Gud" og endelig Peter W. hæl: "Nu taler vi af Hjertes Blandt", "Guden giver Menneket Blandt og laa" o. s. l.

Saa Thomsens Salmebog blev benyttet gennem hele Keiser af 17de Aarhundrede. Med Slutten af dette Tidrum begyndte dog private Salmebøger af mange sig fra Blandt.

Skapene til en god Salmebog var efterhaanden lidt større, og der fremkom af og til nye Salmer, som med rette kunde have Plads i Salmebogen. Særlig var dette Tilfælde med flere Salmer af Hans Skjælden Ethen. Han udgav en "Blandt bog indholdende adskillige Sæmter og Sange med nyttige Udsæd, utrium befattet", og der var meget godt i den Bogen. "Et trost Odsed, Deres min", "Den leste Dag forgangen er", "Jeg ved mig af mig Sinnerlig" og fremfor alt den lille Perle "Gode Guds Skrift, mig freber du est" o.s. l. endnu saa, at Forfatteren har været en betydelig Salmebidgter.

Dr. Hyslin
Office 1201 5 Fidelity Bldg.
Hours—11 to 12 A. M., 2 to 4 P. M.
Evenings and Sundays by
appointment
Phone Main 490
Residence 924 No. 1 St. Main 910
Home calls made preferably out
side of office hours.

Dr. J. L. Rynning
Norsk Læge
1625 National Realty Bldg.
Kontor Times—2 til 4 Efterm. Om
Aftningen Udsige Aftale
Tel. Main 7653, Madison 1003
Tacoma Wash.

DRS. DOERRER & BLODGETT
DENTISTS
1150 Pacific Avenue Room 206
Tel. Main 4551
Tacoma - - - Wash

Dr. C. Quevlie
Behandler Sygdomme i
Øren, Næse, Hals og Bryst.
Kontor Kl. 1—5 e. m.
Mandag, Onsdag og Lørdag aften
Kl. 7—4 e. m.
Kontor: 801 7 Fidelity Bldg.

Ben Olsen Co.
Plumbing
and heating
Main 392—A 2291
1150 Commerce Street
Tacoma Wash.

Anthony M. Arntson
NORSK ADVOKAT
614-5-6 Fidelity Bldg.
Phone Main 6305
Tacoma Wash.

JNO. W. ARNTANDER
& O. JACOBSEN
NORSKE ADVOKATER
501-5 Lyon Bldg. Seattle

Phone Main 2231
PETERSON
PHOTOGRAPHER
Sunday: 11 a. m. to 3 p. m.
503 Tacoma Avenue

Lien's Pharmacy
Schandrup's Apothek.
Ole B. Lien. Harry B. Selvig
DRUGS, CHEMICALS,
TOILET ARTICLES,
Recepter udfyldes udsigtig
M. 1214 1101 Tacoma Ave.
from Norway
Phone Main 604 Tacoma, Wa.

Abonner paa
"Pacific Herald"
Koster bare 75c pr. Aar.
"Herald" udkommer hver Uge og bringer dig ophygslig Læsning, Nyheder fra vore Menigheder.
Støt Bladet ved selv at holde det og ved at faa nye Abonnenter.
Send os en ny Abonnent en straks. Benyt følgende Seddel:
~~~~~
Herved sender jeg Dem \$..... som Betaling for "Pacific Herald" fra
Navn .....
Adresse .....
Gammel
Ny
Abonnent.
Arbidlgst,
Navn.....

Katholisk Bogmission, Bergen Kærg

Øde Bøger til Udveksling rundt om i Glensater, blandt Ungdom, paa Farmene, paa Høder og til Skoler og Sæge, vil vi gjerne have Dem til at handle Opmerksomheden paa Katholisk Bogmissions mange udvalgte Bøger af fremragende Forfattere. Bøgerne er gædfundne af Bergens Biskop og sendes med et ubetalt Eftersendelse til Katholisk Bogmission, Bergen, Kærg.

Det Norske Emigrantbyen, 45 Whitehall St., New York.

Naar man kommer fra Vosten, med det man gjerne af en hal De "cunners," som udgiver sig for Dampskibsliniens Agenter. Men Dampskibsliniens Agenter møder aldrig sine Passagerer ved Stationen her. Om man vil tage ind paa Hjemmet, bør man helst telefonere til os fra Stationen og venter der til vort Ombud kommer. Tel 5351 Broad. Ellers tager man fra de fleste Stationer med Bell Line til Husets Dør. Fra New York Central Depot tager man Subway til South Ferry. Fra Pennsylvania Depot 8th Ave. nær til Døren.

THE MUSICAL DEPARTMENT OF THE PACIFIC LUTHERAN ACADEMY.

The Pacific Lutheran Academy recognizes the great importance of music as a means of culture and refinement, and aims to furnish high-grade instruction at a very moderate price.

This department furnishes special courses in piano, singing, history of music and theory and harmony.

- The course in piano includes: 1. Primary Grade. 2. Intermediate Grade. 3. Advanced Grade. 4. Teacher's Certificate Class and the Graduating Class.

This course is under the supervision of Miss Theodora Alsteen, a graduate of the Chicago Conservatory of Music.

Miss Alsteen has had eight years of experience as a teacher in schools and is especially qualified to teach advanced pupils.

The Band, Orchestra and Choruses will be conducted by T. M. Drutning.

Mr. Drutning has had a wide experience both in professional and amateur bands as well as choruses. It is safe to say that the school will produce exceptional musical organizations during the present year.

The plan is to render several programs and if possible complete the season by making a concert tour.

The class in singing will furnish material for the choruses.

PIANO TUITION—Single lessons \$1.50, 12 weeks (1 lesson per week) \$15.00.

Instruction in Band, Orchestra and Chorus work is FREE.

forbi. Hun bliver opmærksom paa dette. "Gode helte dig, mit lille Barn!" spurgte hun. "Al, jeg er et bedre Bland og nu—dette Arbejde!" Og hun var klar over og vinder vunde. Med en rask Betslutning tog Damen Jernstaven ud af Vagnens Haand og begyndte frøstlig og vovstelig at se i Gaden, og Høst Vigen skædes ikke vilde tillade det. "Hvorfor kan dog ikke, for det hele Arbejde var udført. Men hun da hun hørte Albage, sagde hun:

"Hør dig, mit Barn, at intet godt og sødt Arbejde er en Slags. Og saa kommer Marie, der dog var et frøstlig Bleg, havde ikke kommet sig ved hændt Arbejde, og hvor ofte maatte ikke hendes Bøn. Deres Jesus, havde forstillet sig med lignende Beskæftigelse; og hun var jo sine Forældre underdanig i alt."

Hun den Tid har ikke Vigen mere skinnat sig ved sit Arbejde, men vel over sine Tønder. Den fremmede Dame, som havde gjort hende denne Væltning, var fru Boromse Arlichner, en Veninde af Dronning Louise, en af de fornuftige og mest berømte Kvinder paa sin Tid.

Hun den Arlichner var en noget beundret Kvinde, en forunderlig helleg. Hun havde meget vundet og overvundet ved sin Kristendom; men i dette Tilfælde var hun aldeles truflet det rigtige og fulde i Kristendoms Trodsfor. Den Herre Jesus har under sin jordiske Vandet heller ikke skinnat sig ved noget Arbejde. Indtil sit tredje Aar har hun som Lønnermand arbejdet med Søs og Sog, og har nok værker deraf paa Gaden i sine Hænder. Og som Høstneren var sin Tødsdag, mens hun visst var i den høstideligste Stilling, og Drevet var fuldt af de mest opvandede Tønder paa Gud, foretog hun ogsaa den simpleste Tjenestegjening med sine Disciple, idet hun vaskede deres Fødder. Og dette var et mærke om; dette er den første Gang i sit Liv, at hun udtryksfuld har bevist til sig som Forbilledet. "Jeg har gjort eder et Eksempel, for at I ogsaa skal gøre med eder, som jeg har gjort," siger hun. Ja, naar Herren gik ud et Forbilledet for helleg, sandelige Ting, som hørtes af et halvt Bode, eller hørtes af et halvt Bode, eller udlagte Skrifter, eller hørtes af et halvt Bode og stude be besvarede Sind med venlige deltagende Ord og glæde de lidende med milde Orde, liser vi det nok. Men naar det gjælder at forstille sig til Gud, eller sin Besværelighed, selv lægge Dødsen paa Arbejdet, og som tog sig paa det sande og modige lige, eller tog paa sig de grove Ar-

bejdsflæder, lægge sig paa Knæ og rende og sverge, o, hvor fulde de mangler. "Hvillen Forbedelse og Udmyndigt for mig, hvilken Slags og Skæbnel?" C. du kære Børn; Vælselig er du, hvis du kan gøre noget sødt Arbejde, et eller andet, hvad det end man vore. "Særligt er det Kæmpe," siger den store Englandske Gæst. "Som dog fundet sit Arbejde." Ja, de udførelse og besværelse af alle Kæmper paa Jorden er de, som med sin ledige paa Tønder, fordi ingen har dem vedes, eller fordi ingen kan bruge dem til noget.

Den Kæmpe, med et rødt Tøj, som gik for et Kæmpe, er taget fra Arbejdet; det hollandske Ord, som vi med et frøstlig Blandhed i enhver Betsdag trykke sig, er: "Jeg er Herrens Tjeneste" — jeg er Herrens Tjeneste.

(Fort. 3. og 4.)

Jeg er en Røngeløse.

Det var en lille Sømandsken, at Folketrammen besøgte gennem Danburgs Gader ud ad Altona til for at gøre paa Kuffeten, blandt Maryden vandrede ogsaa en ung, lille Student, hvis Kuffet var delvis rødt, hvad naar han tilhørte, nemlig at han var Jøde. Den unge Mand Opmerksomhed blev undervejs hændet paa en Skomager, der sad udenfor sin Puff og sang, og medens han havde det travelt med at forloste et Par Støvler at han var ikke gav sig paa Dingsdøfferne. Studenten betragtede ham med Forundring og Hovsede.

"Godaften, min Her, De lader til at være glad ved Tilværelsen," udtalte han spøgelsesl.

Skomageren var op og svarede:

"De tager ikke fejl, unge Mand, hvortil skalde jeg ikke være det?"

"— Ja, jeg ved jo ikke; De ser jult ikke ud til at sidde paa en grøn Bæn, som man siger; men De har sandsynligvis anden end Dem selv at sørge for."

"De tager fejl, Or, Student, jeg har Gultm og 7 Børn. Men alligevel er jeg ved godt humør. Jeg skal hente Dem en Demantløg; jeg er ikke saa fattig, som jeg ser ud til. Jeg er nemlig en Røngeløse."

Studenten stredede paa bun, udtalte stille til sig selv og gik videre ned Strømmen.

"Stoflets Mand; han er ikke helt klar i hovedet," tænkte han. "Jeg havde at kunne lære noget om den Kunst at være glad af den fattige Mand, der sidder der og sang. Høst han sed i det helt ud paa Høsten inde i den gamle By, medens vi an-

dre vandrede ud for at nyde Rotterdam Skænd og Musikens Toner. Men jeg spillede ogsaa min Tid. Hans Forstand er ikke klar, derfor kunde han sidde og sange. Skal man maatte miste Forstanden for at blive sit Ungdomsind frisk?"

En Ager efter Jødes Studentens Bei dem igjennem gjenom samme Gade, og der sad Skomageren og arbejdede og sang som tidligere Gang.

"Godmorgen, Or, Vens," sagde han, det kan med forstilt Modsigelse lade paa Gaden.

"Stop lidt, min Ven," sagde Skomageren. "De forstodt sig da rigtig forstodt mig; De troede vel, jeg var smaaetstet."

Studenten indvandt at han havde indvundet noget i den Retning.

"Det min Ven, min Forstand liser ikke noget. Jeg vilde, hvad jeg havde. Og jeg vil være glad ved at se forstodt mig lidt nærmere. Hvis De har Tid og Tidsmæssighed til at høre paa en alder Words Tale, kan jeg let Dem med, og jeg skal sørge for Dem for Dem; kan vil De nok høre forstodt mig ganske Tale og min Glæde."

Den unge Mand vilde ikke høre den fattige Skomager og mente vel ogsaa at kunne høre en vis Morfskab ved at høre paa ham. Altsaa tog han Plads og hørte til.

Og som stude Skomageren en 2'ne 1-1's Tøft var: "Komme du mig", og derpaa spurgte han Studenten, om han forstod Indholdet; men denne var ganske uanset om det var stude og tilbøjelig til at forstodt sig til første Indtryk af Skomageren.

"Saa mas jeg da ogsaa nærmere ind paa Sagen og forstodt Dem dette med Kristl Røngeløse og hans Verlighed," tog den gamle Skomager bløde. Og som beundret han helt forstodt med den gæddemættede Forstodt i Forbindelse med Udvisningen af Parabellet, at Skomagerens Sød skalde høre Skomagerens Hoved, og ikke den unge Tale. Høstedes denne Forstodt stralede i Korere og Korere frem gennem Lidene og Skomageren. Han vilde ham til hvad der var Høst og Høst og Professorerne og i Salmerne om denne Skomagerens Sød, og hørtes det var opvandede i Jesus skrives, ogsaa dette, at det havde skædes ide og derefter indgav til Verligheden, og hørtes det af Høst er blevet ham i Himlen og paa Jorden, og at han virkelig havde opvandede et Nige, som aldrig skal forstodt, fremmede Skomager og Jøder i et helleg Samfund og Forstodt, og endvidere, at endvidere, der naar Forstodt i dette Røngeløse.

